

Квасоляне місто,
Му-сса-чу-сетс

Увага! Увага!

Вона, Джуді Муді, була в Бостоні! У квасоляному місті! У Мас-са-чу-сет-сі! У колисці свободи, де народилися Бен Знаменитий Франклін і Пол Ревір. Саме в цих краях відбулося Бостонське чаювання і підписання Декларації незалежності.

– Бостон класний! – сказала Джуді.

Найкращим під час перебування у Бостоні було таке:

1) дводенна свобода від школи (а саме: від контрольної з правопису, від домашніх завдань і від тристорінкового звіту про прочитану книжку);

2) десять мільйонів годин свободи – не треба їздити в авто поруч зі Стінком;

3) свобода від щоденного розчісування.
Вона, Джуді Муді, пасажирка першого в Америці метро, прямувала нарешті до найсправжнішої Стежки свободи! До місця, де почалася її країна. До початку всього.

Американська революція! Декларація незалежності! Свобода!

ГРАНДІОЗНО!

Джуді із сім'єю піднялася сходами і вийшла на свіже повітря парку Бостон-Коммон, де в інформаційній будці тато придбав путівник Стежкою свободи.

– Ти знала, що раніше в цьому парку паслися корови? – запитав Стінк. – Так написано на табличці.

– Ласкаво просимо до МУ-сса-чусет-са! – оголосила Джуді і розреготалася. Якби тут були Рокі чи Френк Перл, вони б також реготали.

– Лише подумай, – сказала Джуді Стінкові. – Просто зараз, цієї самої миті, коли я от-от ступлю на Стежку свободи, там, у Вірджинії, пан Тодд, напевне, дає «З-Т» класу контрольну з правопису. І саме в цю секунду мої однокласниці гризуть гумки на своїх простих олівцях.

– Пощастило тобі. А я пропускаю сьогодні День футболок навспак.

– Стежка починається простісінько тут, у Бостон-Коммон, – сказав тато.

– Ми можемо піти подивитися на качок? – запитав Стінк. – Чи жаб? На мапі позначений жаб'ячий ставок.

– Стінку, ми вирушаємо Стежкою свободи. Не Жаб'ячою стежкою.

– З чого почнемо? – поцікавилася мама.

– Чаювання! Корабель Бостонського чаювання! – гукнула підстрибуючи Джу-ді.

– Ми подолали увесь цей шлях до Бостона задля чаювання? – скривився Стінк.

– Не просто чаювання, – відказала мама.

– Люди припливли сюди з Англії, – став пояснювати тато, – тому що хотіли свободи від королівських вказівок.

– Тату, це чергова ДНІ? Довга нудна історія? – запитав Стінк.